

Előfizetési árak:
 Égész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Helyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy hóra . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatalt:
PÉCSÉTT, Király-utca 4. sz.
 Az arany hajó szállodalal szemben.
 Arová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólítások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSÉTT, Mária-utca 1-30. szám
I. EMELET
 Arová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.
 Kéziratok vissza nem adának.
Hirdetvések
 a kiadóhivataltban vétetnek tő

A pécsi takarékpénztár.

Pécs, 1895. május 11.

Holnap üli meg a pécsi takarékpénztár fennállásának ötvenedik évfordulóját s ez alkalommal mi sem mulaszthatjuk el, hogy egy levelet ne fonyjunk az elismerésnek ama babékoszorujaiba, melylyel a nagyközönség az ország vidéki pénzügyintézetei egyik legelőkelőbbjének, városunk igazi büszkeségének, a pécsi takarékpénztárnak a mai napon adózik.

Március hó 13-án volt ötven esztendeje, hogy három vármegye előkelősége a legnagyobb magyar, Széchenyi István gróf és hű követője, Fáy András apostoli működésén felbuzdulva, megalapította városunkban az első takarékpénztárt, mely 1845. év május havában a fő-utcai Blauhorn-féle ház egy szerény bolthelyiségében kezdte meg áldásos működését.

Akkori kezdetleges kereskedelmi és hitelviszonyaink közepette valóságos hazafias áldozatkészség s a bizonytalan jövődöbe vetett igazán látnoki bizalom volt szükséges ahhoz, hogy oly férfiak, kik első sorban is nem a saját szükségleteik kielégítésére, hanem a kisebb tőkék birtokosainak s a hitelre szoruló szerényebb iparos és földmives osztály érdekében küzdöttek, egy ily pénzügyintézetet létrehozzanak.

Mert az előteleték egész légióját kellett legyőzni, hogy az akkori viszonyok közt egyedül biztosnak tartott ládafiában rejtegetett meddő tartalék-pénzecskeket gyümölcsöző s azért mégis ép oly biztos takaréktári betétekké átváraszolhassák s ezzel a küszöbön levő nagy gazdasági átalakulás és a folyton fejlődő ipar és kereskedelem hitel-igényeinek olcsó kamatu és biztos pénzforrást nyissanak.

Ennek a nehéz küzdelemnek viseli nyomait az intézet működése az első években, de az ügykezelés kifogástalan pontossága, az az elővigyázó

óvatosság, melylyel az ifju intézet vezető férfiai annak üzleti tevékenységét a legrealisabb alapokra fektették, végre is megtörték az ósdi bizalmatlanságot s az eleinte tartózkodó kis töke is tömegesen keresett és talált biztos és gyümölcsöző elhelyezést a pécsi takarékpénztárban.

Igy jutott aztán az intézet abba a helyzetbe, hogy termékenyítő csatornájává fejlődhetett egy nagy vidék gazdaságának, ipar- és kereskedelmének. Az a nagymérvű fellendülés, melyet vidékünk és különösen városunk közgazdaságában a lefolyt ötven év alatt észlelhettünk, nagyrészen a pécsi takarékpénztár áldásos közreműködése mellett vált csak lehetővé.

Hány most is virágzó ipartelepünk köszönheti megalapítását s a kezdet nehézségei feletti diadalra jutását a pécsi takarékpénztár készséges támogatásának? Egy egész országrész mezőgazdasága itt talált gyámolítást az 1848. után bekövetkezett nagy gazdasági átalakulás válságai közepette, melyek a kis birtokosok nagy részét az elzülles örvényébe kergették volna, ha a változott viszonyok közt szükségessé vált beruházások előteremtéséhez a takarékpénztár nyújtotta olcsó és „nyugodt“ pénz rendelkezésre nem állott volna.

Nagy közgazdasági földadat várt az ilyenmü pénzügyintézetekre különösen abban az átmeneti korszakban, s a pécsi takarékpénztár ezt a nemes földadatát becsüllettel be is töltötte. De változtak ismét a viszonyok; a termények értékének csökkenése a tömegesebb produkciót, ez a belterjesebb gazdálkodást s ezzel ismét nagyobb beruházásokat tett szükségessé a mezőgazdaság terén; a közlekedési eszközök bámulatos kifejlődése az ipari és kereskedelmi vállalkozásoknak új, eddig nem is sejtett tért nyitott, mi természetesen a hitelnek fokozottabb kihasználását tette kívánatossá az ipar és kereskedelem számára.

A pécsi takarékpénztár a változott viszonyok közt megértette az új kor szözetát és alkalmaz-

kodott hozzá: kiterjesztette üzletkörét, könnyebben hozzáférhetővé tette a hitel igénybevételét, de emellett soha szem elől nem tévesztette azt az az alapelveit, mely átsegítette a kezdet nehézségein s hazánk elsőrendű pénzügyintézetei közt előkelő helyet biztosított számára: a körültekintő óvatossággal párosult s a szédelgésnek még látzatától is ment üzleti szoliditást.

De nem csak hatalmas közgazdasági tényezője volt ez intézet városunknak és annak a nagy vidéknek, melynek Pécs városa képezi természetes központját: humanitarius tevékenysége is oly magas arányokat tüntet fel, melyek a szemlélt tisztelettel készitetik meghajolni előtte; kezdve a saját tisztviselői és alkalmazottai irányában mindenkor tanusított atyai gondoskodásán, melynek fényes bizonyítéka az immár másfélszázézer forintra rugó nyugdíjalap, nincs az a hazafias, kulturális vagy jótékonyági cél, melyhez a pécsi takarékpénztár bőkezű áldozatkészséggel hozzájárulni ne sietett volna.

A részvényesek befizetések után kezdetben évekig semmi jövedelmet nem kaptak, s mégis alig, hogy némi osztalék fölött rendelkeztek, annak jó részét máris köz- és jótékonycélokra fordították; így gyámolítottak 1853. évtől kezdve napjainkig mindig fokozottabb mértékben minden nemes és hazafias, kulturális és humanitarius intézményt.

Az az intézet, mely közgazdasági fejlődésünknek oly nélkülözhetlen tényezőjévé küzdötte fel magát önjerejéből; a mely működése első félszázada alatt 137.000 forintot áldozott a haza és emberiség oltárára, méltán elvárhatja a nagyközönségtől, hogy mindezek hálás elismerése mellett a legrokonszenvesebb figyelemmel kísérje áldásdus működését s ezen a napon vele együtt örvendezzen az elért eredmények fölött.

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Ajánlás.

A szöke lányt szeretem én is,
 Szeretem Tokaj lángborát,
 Dalos, virágos kikeletnek
 Lombját, virágát, illatát.
 Pacsirta dal, langy esti szellő,
 Ibolya illat, napsugár . . .
 Szép mind, de újabból dalolni,
 Költő urak, nem volna kár!

Hogy csalfa a lány szerelme,
 Dalban minek elmondani?
 Hogy bódító a rózsaszellő,
 S a fülmüle dal isteni,
 Hogy andalít az est szellő:
 Est mindenki jól tudja már.
 Valami újabból dalolni,
 Költő urak, nem volna kár!

Hisz a szabad természet oly szép,
 De mindenki jól ismeri.
 S arról dalolva, ócska kobzát
 Mégis ezer költő veri;
 S csak egyre dall, bár tudja ő is
 Hogy a dalt más megírta már . . .
 Valami újabból dalolni,
 Költő urak, nem volna kár!

Kinek szivét keserv emésztí
 Mert elhagyta a szöke lány,
 S már nem vidul föl a tavasznak
 Lombján, virágján, illatán:
 Hogy dalba önti szive buját,
 Vigaszt attól hiába vár.
 Valami újabból dalolni,
 Költő urak, nem volna kár.

Krónikás.

Kadétbravur.

A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája.

Tízet mutat a kávéház nagy bronzórája. A pazarul világított rokokó teremben szól a muszika, a blazirt pincérek idegesen szaladgálnak a türelmetlen vendégek között; Sárka pedig aranyos ceruzájával babrálva, szemérmes pillantásokat vet tükrös trónjáról a szomszédos márványasztalnál sherryzó tisztekre.
 — Sárka, a legszebb lány, — hunyorgat feléje a kopasz eskadronparancsnok, — ő a leghercigebb mádika a városban. Igyunk bruderkáim a Sárka egészségére!

A poharak összecörröntek, a Sárka pedig kacér mosolylyal köszönte meg a bököt, melyet meg is érdemelt. Ovális arcán halvány pir ömlött el, fekete pillái alatt meg olyan tüzes szemek hamiskodtak, melyek a leghidegebb vért is felforralták. Formás testét heliotrop színű dudoros ruha fődte; keblén két szál rózsaszínű illatozott; elegáns ofélia-frizurájában aranyozott teknőcfésű, nyakán pedig gyöngyös ék ragyogott.

A terem lassanként kiürült, csak a tiszték idögáltak még. Libinszky lovagnak, — a hatodik eskadron kommandánsának a születése napját ünnepelik, ki gavallér cimborá létére tudja ilyenkor a noblesse-obliget. Tele is volt az asztal itallal, szivarral.

— Hát te beléd mi ütött Kopáry, — mondá a mellette ülő tiszthelyettes vállát meglegyitve, — hogy ma egész este alig hallottuk a hangodat? Ej, ej fiacskám, te ismét valami cifra szoknyára gondolsz, ugy-e eltaláltam?

A sovány arcu, nyurga fü sapkája emyőjét szemére vágva fanyar nevetéssel felelt a kapitány nak s egy havannára gyujtva, lombán hátradóit a barsonyos tarosszékben.

— Persze, hogy megint valaki után bomlik; — folytató a baka-hadnagy, — végig kurizálja a

kujon az egész város leány-népét. Apropos, Kopáry miben is rejlik az a te csudás erőd, melylyel minden leányt el tudsz bolondítani?

— Csak hizelegj paji a kölyöknek, — veté közbe tréfásan Rittwald főhadnagy, — még utóbb annyira elbizza magát, hogy nem is elégszik meg a mi polgár-hölgyecskéinkkel, hanem valamelyik indus princnek a lánya után szalad majd. Pedig nem mindig papsajt ám kadétocakám . . . Még megéred, hogy az is fűgét mutat a szemedbe, kit arra se méltatnál, hogy csak egy szót is vesztegess rá.

A főhadnagy szavai után mindnyájok tekintete a piruló tiszthelyettesre esett, a ki poharát fölhajtva dacosan felelé:

— Lehet! . . . De majd csak akkor, ha az átil-lám nyakán sárga pertli helyett aranygallér fog ragyogni. Szeretném azt a leányt látni, a ki, ha csak egy kicsit is, de belém ne szeressen.

— Akkorákat mondasz bubi, hogy még a legvénebb obsitot is lepipáld vele, — mosolygott a kapitány — én ismerem egy leányt, a ki nagy vad lenne a te kis kaliberű puskád számára. Pedig azt hinnéd róla, hogy . . .

— Kiváncsivá teszel öregem arra a lecsapolt vérű sacre coeur-apácára; szabad tudnom a nevét?

— Előbb fogadjunk!

— Nos hát, — ha nem lesz kevés — tis üveg Dry! . . . Most astán rukkolj elő annak a márvány-szűznek a nevével.

Libinszky lovag előbb a cigányok felé intve, valami zene-bonás lármás operettét parancsolt, astán így szólt a kadétos:

— Itt van hát ez a kávéházi tündér, est hódítad meg, ha tudod!

— Habaha . . .! kacagott a kis Kopáry — kapitány ur kérlek, ne blamirozd magadat ilyen naivságokkal. Egy vöröskezü rófsőlegény mondhat ilyen izét, de . . . ugyan, ugyan kedves öregem! Beszéljünk

* **A válság.** Bécsben elterjedt hírek szerint Bánffy b. valami csekélyebb kitüntetés, talán a vakorona-rendet kapja és ezzel — menesztetik. A kúriához intézendő jegyzék, abban a formában, amint az tervezve volt, az újabb értesülések szerint, nem fog elmenni. A szabadelvű párt ugyan követelni fogja a jegyzék elküldését, de megnyugodnak abban is, ha es csak lényegtelen formában történnek meg. Bánffy állásának tarthatatlanságáról az összes politikai körökben meg vannak győződve és így a tervezett kitüntetés is csak azt célozza, hogy Bánffy eltávolítása minél simább formában történjék meg.

* **As egyháspolitikai javaslatok a főrendiházban.** A főrendiház e hó 14-én (kedden) d. e. 11 órakor ülést tart, melynek napirendjére a vallás szabad gyakorlatáról és a szidó recepcióról szóló törvényjavaslatok tárgyalása van kitűzve. Az ütközés a kormány s a főrendi ellenség közt esuttal annál hevesebb lesz, mert a kontroversia a javaslat tartalmára vonatkozó elvi ellentéteken felül esuttal kiterjed arra az alkotmányjogi kérdésre is, ismer-e mai kösjogunk egyáltalán konkluzum diétalet.

* **A pénzügyi helyzet.** A mult péntek óta fölmerült szeszációnak események teljesen elvonják a politikai és gazdasági körök figyelmét a magyar állam pénzügyi helyzetétől, mely pedig egyre komolyabb alakot ölt s a legnagyobb aggodalmakat keltetheti. A pénztári készletek könnyűvé, egész csöndben történt elköltése, továbbá a legújabb kimutatások az állampénztári bevételek és kiadások alakulatáról a mostani politikai rendszer lelkiismeretlenségét s a kártékony hatásait egész ridegségökben visszatükrözik. Egész meglepetve értesült a közvélemény, hogy a pénztári készletekből csaknem száz millió forint költetett el, ha nem is törvénytelenül, de nagyrészt mindenesetre az ország és a törvényhozás megkérdése nélkül. Ez a Wekerle-féle híres gaszádkodás s a sokat magasított költségvetési többlet titka. Tényleg szembélyvesztés, ámitás az egész. Játékok üstek a számokkal, játékok üstek a nemzet bizalmával. A deficit lényegileg csak a papíron, vagy csak pillanatnyilag volt eltüntetve. Most ujra itt van, mert a készletek elköltvők, az állampénztári kimutatások pedig oly kedvezőtlenek, hogy komolyan gondolni sem lehet arra, hogy a magyar államháztartás egyensulya továbbra is biztosítható. A husz év óta uralkodó rendszer nemcsak politikailag, hanem pénzügyileg is teljesen lejárt tehát magát. Itt is, amott is csak korrupciót, szédalagát, erkölcsi és pénzügyi deficitet hagy vissza gyászos emlékül a szegény magyar nemzetnek.

Erreth János orsz. képviselő beszéde a pécsi pályaudvar ügyében.

(Elmondott a képviselőház május 10-iki ülésében.)

Tegnap távirati közleményünk kiegészítésül közöljük városunk képviselőjének beszédét szószertini szövegében, a mint következik:

T. ház! Engedje meg, hogy ezen szakasz tárgyalásánál szives figyelmét egy látszólag helyi érdekű kérdésre, és pedig ismételve irányítsam, mely kérdés

inkább a legutóbbi futtatásokról. Nem tudjátok, hány ló törtött le? Ugy hallom Kalmáncsy is nyargalt...

— Csak maradunk a fogadásnál kölyök — mondá a poharakba töltögetve a kapitány. — Hiába is nevetsz; tudod-e, hogy milyen sokan széleskedtek már ezt a pillangót körül! De nutzt nix!

— Annál jobb; de talán nem is gentlemanlike dolog ilyen zikkerre fogadni...? Mindegy, tiz üveg pezsgőt ide, a ki vesztos, az fizeti. Hahaha, sajnállak szegény Libinszky. Célt érek, még pedig gyors galoppban.

A leány a hangos muzsika miatt egy szót sem érthetett a tisztek társalgásából. Annál inkább meglepte hát, mikor a pityókos kadét kardcsörtetve hozzá ment a egy pezsgős poharat téve elébe, így szólítá meg:

— Igyál Sári!

— Ej de jól kezdi, — mondá az durcásan, helyéről felkelve, — honnan veszi a jogot, hogy engem sértegetsen!

— Lári-fári, soh'se affektálj szentem, hanem igyál inkább. Idd meg a felit, a többit meg én hörpintem le, aztán puzzi pajtások leszünk. Na!

— Hagyjon! — pattant vissza Sáríka. Ne csináljon a tiszthelyettes ur erővel botrányt!

— Jaj de kényes vagy aranyos csibém! Ne félj, majd rászoktatlak én a kommandóra; lásd, a paripa is nyert eleinte, ha sarkantyuzzák. De ne bomolj ilyen soká, mert megmelegszik ez a lőre!

A leány néhány percig hol a tisztekre, hol meg az előtte vigyorgó kadétra bámult; aztán remegő jobbival a pohár után kapott, hogy azt a tiszthelyettes fejéhez vágja. Mikor ez meglátta a pezsgőt a Sáríka kezében, nevetve tapsolt:

mégis tekintettel Pécs város kulturális és kereskedelmi, ipar és aszólészeti jelentőségére, de tekintettel annak Horvátországgal közvetlen szomszédságánál fogva magyar szempontból fontosságára is, méltán általános jellegűnek minősül.

A javaslat indokolása szerint a 2. §. b) pontjában kért 9,000.000 frtot az ipar és kereskedelem fejlődése okta vasuti forgalmi emelkedés teszi szükségessé. Készséggel megazvasom ezen összeget annál is inkább, mert ugy vagyok meggyőződve, hogy a pénzügyi helyzet engedte kereten belül kösgazdaságunk követelményei minél teljesebb kielégítésére kell törekednünk. E részben összes törekvéseinknek tehát oda kell irányulniok, hogy vasutaink olykép rendeztesenek be és szereltesenek fel, hogy azok a támasztott igényeknek minél teljesebb mérvben megfelelni képesek is legyenek. S ha e részben az állam anyagi ereje az összes követelmények teljes kielégítését az egész vonalon meg nem engedi, a sorrendre nézve döntő kell hogy legyen, hol nagyobb a beruházás szükségessége, s mely hely az, mely a magyar nemzet eszme megasilárdítására és terjesztésére több hivatottsággal, az azt környékeső magyarellenos irányzatok sikeres legyőzésére az államtól támaszt követelni nagyobb jogosultsággal bír, és ezt elnyerve, elég erővel rendelkezik és elég akarattal bír, hogy ebbeli hivatását be is töltsé.

Pécs város a magyarság egyik végvárát képezi s mint ilyen, kulturmisszióval bír a magyaryelv és állameszme terjesztésére (úgy van! balfelől), megsilárdítására, bír elég akaraterővel is, de ezen hivatottságának csak ugy és csak akkor felelhet meg, hogyha mesterségesen el nem vonatnak tőle az eszközök a benne rejlő erők kifejlthetésére, ha az állam ellenében kiaknásási politikát nem űz, az ott létesítendő államintézmények megalkotását nem az erejét felülmuló anyagi áldozatok meghozatalától teszi függővé, hanem fejlődő iparát, fejlődő kereskedelmét jóakaratu támogatásban részesíti, neki erre a kívánatos, a jog és igazság szerint méltán igényelhető eszközöket meg is adja. (Úgy van! balfelől.)

Az 1894. évi költségvetés tárgyalásánál 1893. évi november 28-án bator voltam a volt kereskedelmi miniszter ur figyelmét a budapest villány-bródi vonal egyes — elismerem időközben részben orvosolt — hiányaira, de különösen a pécsi pályaudvar hiányosságaira felhívni, a melyek évek óta forognak fenn és évről-évre a forgalom rohamos fejlődési mérvéhez képest inkább és inkább érezhetőkké, az ipart és kereskedelmet bénítókká váltak és válnak.

A volt miniszter ur hangoztatásával annak, hogy az ottani bajokról tudomása van, de hogy a mizeriák oly hosszú sorozata forog fenn napirenden, mint a mennyit én előterjesztettem felszólalásomban, — erről csak ezen felszólalásomból nyert értesülést, — válaszkép kijelentette, hogy az e részbeni előmunkálatok folyamatban vannak és bár nem ígérheti, miszerint ezek orvoslását már az 1894-iki költségvetés keretében eszközölni képes leendő-e, törekedni fog, hogy a pályaudvar kérdése mielőbb megoldassék.

Megnyugvással fogadtam én, megnyugvással vette Pécs város és Baranyamegye érdekelt közönsége a volt miniszter ur esen válaszát.

Azóta lefolyt 1 és fél év, de a pályaudvarra vonatkozólag akkoron nehézményezett, valójában nyo-

— Bravó Sári, snájdig kis teremtes vagy. Ettől a pillanattól fogva a pajtások vagyok és szavamra mondom: nem fogod megbánni. Igyál a szerelmünkre!

— Iszom, de a... a... vesztedre! suttogó amaz és a gyöngyöző italt az utolsó cseppig megitta. Mikor az üres poharat a tiszthelyettesnek átnyujtotta, ez a leány ujjait megcsókolva, visszatámolygott cimboráihoz.

— Az első attak sikerült, — mondá sarkantyuit összeütve — kapitány urnak alássan jelentem: az ellenség kapitulált. A vad a puska előtt áll, csak le kell puffantani. Eljen a szerelem!

— Langszám kis Napoleon, — nevelték a tisztek, — korán ne fuvasz győzelmet!

— Bizzatok reám gyerekek, — mondta a kadét hetykén, — csak érteni kell a módját. Ti hold-sugárról, meg cukros vizről nyafogtatok neki a helyett, hogy csókkal, meg pezsgővel kínáljátok volna. Gyere Sári, — kiáltott a lány felé, — ülj ide az ölembe!

Sáríka bánatosan mosolygott a durva megszólításra, aztán a kompánia legnagyobb bámulatára lesütött szemekkel asztalukhoz ment, mire a kadét hirtelen egy karosszékre vonva, hevesen megcsókolta.

— Vivát Kopáry, — tapsolt a kapitány.

— Hoch! — kiáltották a tisztek mind.

A cigányok aztán valami indulóra zendítettek; a tisztek pedig triviális élceket pattogtatva, kocintottak a kadét térdein hintáló leánynyal.

* * *

Kopáry kadét ez esete után minden szabad idejét a kávéházban töltötte. Olyan epedve nézegetett Sáríkára, mint fanatikus spanyol barát a csudatevő

moruságos állapotok — a melyek ismétlésével a t. ház figyelmét fárasztani nem szándékozom — orvosolva még maig sincsenek s ha a mai és a másfél év előtti állapotot összehasonlítom, sajnós, csak azt konstatalhatom, hogy a helyzet ma még rosszabb, mert míg a forgalom tetemesen növekedett s a kielégítésre váró követelmények is szaporodnak addig pályaudvar egész berendezésében, egész felszerelésében csak olyan, mint volt másfél év előtt.

Elismerem t. ház, hogy a volt miniszter ur az előmunkálatokat folyamatba tette, vizsgálatot is eszközöltetett, s ennek folyamányaként mult évi junius 3-án 33806 sz. a. Pécs város közönségéhez egy leiratot intézett, melyben kijelenti, hogy a kérdést tanulmány tárgyává tévön. arról győződött meg, hogy a szóban levő állomás viszonyai a mai forgalmi követelményeket tényleg ki nem elégithetik és azon okból az ott uralgó s a város közönsége által is panaszolt bajokon ugy a vasuti intézet, mint a város közönsége érdekében mulhatlanul segíteni kell; s ennek kapcsán a közigazgatási bejárás határidejéül junius 11-ik napját tüste ki.

Ha volt miniszter ur leiratában, csak erre szorítkozott s az általa is mulhatatlanul szükségessének elismert intézkedéseket foganatba is vette volna, csak elismeréssel adózhatnék neki Pécs város, mert orvoslást nyert volna az iparát és kereskedelmét oly mélyen sújtó, éveken át panaszolt baja.

De a volt miniszter ur ehhez azon kívánalmat fűtte, mintha a kérdés megoldását már a priori csak megnehegsíteni szándékozott volna, hogy a város szerezze meg az államnak a magánfól tulajdonát képező általa kijelölt területet.

A közigazgatási bejárás is megtörtént s ennek alapján rövid idő alatt a város ujabban felterjesztést intézett a volt miniszter urhoz, s sürgette a kérdés mielőbbi megoldását. Ezen felterjesztésében kijelentette a város, hogy a telek megszerzésére irányuló kívánalomnak, tekintettel vagyoni helyzetére, meg nem felelhet; kész azonban az államnak átengedni azon területeket, a melyek a város tulajdonát képezik s a pályaudvar kibővítéséhez szükségesek, valamint kész a volt miniszter ur leiratában hangoztatott egyéb kívánalmak, így a hozzá vezető utak létesítésére és jó karba helyezésére.

Az előmunkálatok stádiumában maradt ezen ügy továbbra is, nem kutatom ennek okát, de konstatalhatom, hogy ezen függőben tartás 1893. évi november 23-án adott képviselőházi válaszával összhangzásban nincs.

Függőben van megoldatlanul ezen ügy ma is, bár ismételten intézett felterjesztést Pécs város a volt s a jelenlegi igen t. miniszter urhoz, sürgette a kérdés mielőbbi megoldását, igazolta szükségességét annak is, hogy a pályaudvarnak a jelenlegi helyén való kibővítésén felül, tekintettel a város nagy kiterjedtségére, a város keleti részén, a budai külvárosban, az ott levő nagy gyári és kereskedelmi telepekre való tekintettel egy személy fel- és leszálló — áru fel- és leadási állomás is létesíttessék.

Mennyire haladtak az előmunkálatok, nem tudom, tekintettel mégis arra, hogy a helyzet napról-napra rosszabbodik, az ipar és kereskedelem fejlődését gátolja s az orvoslás égetővé válik:

Megkérem az igen t. kereskedelmi miniszter urat, miszerint a pécsi pályaudvar és mellékállomás

mór-madonnára. Bajtársai nem győzték bámolni a szeleburdi gyerek e szokatlan viseletét. Végre a Libinszkynek kellett közbelépni:

— Okosan tennéd fiacskám, ha fölhangnál már a komédiával. Mindenféle sport megárt, ha a tulajdagsig viszzük.

— Sport...? felelé az elmélázva, — bár az lenne!... Hallottál valamit arról a szegény emberről, — gondolom Tantalusznak hívták a vén gimplit, — a kit az istenek örökös óhségre kárhoztattak? Annak is a feje fölött csüngtek a legszebb gyümölcsök és még sem haraphatott belőlük. Ez a lány is ingerkedik velem. Nem birom ki sokáig, hidd el kapitány ur!

Két hét mulva nagy gyakorlatra kellett kivonulni. A hajnali trombita szóra minden ember kirukkolt, csak a kadét hiányzott a glédából.

— Tauzend donnerwetter, ismét lumpolt az éjjel; — mérgeledött a kapitány, örökké a körül a... a... izé körül ólálkodik. Zu dumm! Még ma jelentést teszek az ezredhez, hogy helyezzeék át más-hova garnizonba ezt a trotli kölyket. Mert ha valami ostobaságot talál elkövetni, az anyjával nekem gyülik meg miatta a bajom.

Mire dél tájban a gyakorlatról hazajöttek a huszárok, már az egész városban elterjedt a híre, hogy a kis kadétot szobájában halva találta a legénye. Egy ezüstös nyelvű bosnyáktör volt a szivébőlökve. A tör pengéjén a markolat alatt valami női arckép fitygett, melyre imitt-amott vastagon rátapadt a sebből serkedező feketés aludt vér. Az arc kép Sáríkéé volt. Sáríka megboszulta magát...

kérdését mielőbb az előadottak értelmében megoldani s a pénztári készletekből sürgősen létesített méltóztatásuk. (Helyeslés balfelől.)

A tételt egyébként elfogadom. (Helyeslés a baloldalon.)

H i r e k.

Pécs, 1895. május hó 11.

— **(Dulácsky Nándor dr.)** megy. püspök hétfő óta nádasdi birtokán időzik. A püspök kinézése, kedélyhangulata nem rossz, csak a lépcsőjárás esik nehezsére. A miért is úgy osztották be a háztartás elrendezését, hogy a püspöknek egyáltalán ne kelljen az emeletre fölmennie. Pünkösdig fogja eltölteni az időt a püspök a gyönyörű lekvésű, egészséges leve gőjű Nádasdon, mikor aztán bejön Pécsre, átveszi az ügyek vezetését és a pünkösdi ünnepeken misézni is szándékozik a székesegyhásban.

— **(Az Inozedy-jubileum végrehajtó bizottsága)** ma délután látogatott ülést tartott a városháza közgyűlési termében, s megállapította a jubiléum igazgató tanár tanítványai által alapítandó ösztöndíj alapító oklevelének szövegét. A bizottság pénztárosának jelentése szerint az ösztöndíj-alapra s a felmerülő költségekre a mai napig 248-an, összesen 1493 frtot adományoztak. Figyelmeztetjük a volt tanítványok közül azokat, kik tán feledékenységből eddig a nemes célra szánt adományukat még nem szolgáltatták be, azokat minél előbb Bencke Sándor urhoz, Pécs szab. kir. város főpénztárosa-hoz eljuttatni sziveskedjenek. — Szóba került Dr. Várady Ferenc budapesti tanár által a jubileum alkalmára írt Óda elszavalásának a programmba való felvétele is. A főgymn. tanári kar egyik tagjának ez irányban tett felvilágosítása alapján a végrehajtó bizottság elhatározta, hogy felkéri Várady Antalt az ódának a jubileumi ünnepségen való elszavalására. A bizottság a program végleges megállapítása céljából különben még egy ülést fog tartani folyó hó 27-ke előtt.

— **(A nőgyűlés nyári mulatsága.)** mely június 9 én tartatik meg a Scholtz-féle új sörgyári telepen és a vele kapcsolatos ugynevezett „Abbázia” kerti helyiségben, nagyobb szabású, monstre mulatságnak ígérkezik, és előre is biztosra vesszük a jó sikert. Az ünnepély délután 3 órakor veszi kezdetét. Közre fognak működni: Farkas Sándor teljes zenekara és a 44. gyalogezred zenekara. Az ételeket és italokat, fagyaltot, kávét az egyesület fogja kiszolgáltatni mérsékelt mérsékelt árakon; azonban nem készpénzért, hanem bárcák ellenében, melyek az ünnepély színhelyén lesznek készpénzért beszerezhetők. A látványosságoknak és szórakoztató mulatságoknak egész raja kínálkozik. Lesz a többi közt léggömb-föleresztés, zóna-fényképezés, amerikai pósta, panorámák stb. Az est beálltával a villamos iv- és izzólámpák, valamint tarka-barka lampionok ezrei fognak kigyuladni, és a nagy fényt a közbe-közbe meggyújtott görögtűz- és magnézium fáklyák fénye fogja imponánsá tenni. A tánc esti 7-kor veszi kezdetét, mely célra a nagy sörccsarnok megfelelően átalakították. Belépő jegyek ára: személyjegy 1 korona, családjegy 3 személy részére 2 korona, 4 és több személy részére 3 korona. Jegyek előre válthatók özv. Tausz Vilmosné dohánytösdéjében, Walentin könyvkereskedésében és Sperl Vilmos fűszerüzletében. A kalendárium erre a napra jó időt jósol. Fel tehát Abbázia!

— **(Merénylet a természet ellen.)** Szontag József bányatelepi bányász feleségénél, etül. Hambuch Máriánál alig található gonoszabb nő hetedhét vármegyében. Nem régiben lopás miatt, majd meg csalás és okirathamítás miatt ette a rabkenyereket; most meg a magzatát hajtotta el egy hitvány hajtúval. Kilenc havi börtönbüntetést szabott reá a kir. tábla.

— **(Új iskolai érdem-sorozat.)** A közoktatásügyi miniszter erre a tanévre meglepetésben részesíti a rosszul tanuló polgári, kereskedelemi és népiszkolai tanulókat. A közelmúltban ugyanis a szerény 4-es szám jelezte az értesítőben a bukást s most ugyanezt a tisztelt multból visszahívott pupos 5-ös numerus fogja betölteni, míg a derék 4-est visszahelyezték régi jogkörbe elégséges érdemsorozatnak. E szerint az említett iskolákban már ebben a tanévben a következő lesz a klasszifikáció: Kitünő (1), jeles (2), jó (3), elégséges (4), és elégtelen (5); az erkölcsi magaviseletre: dicséretes (1), jó (2), türehető (3), szabálytalan (4) és rossz (5); a szorgalomra; kitartó (1), kellő (2), változó (3) hanyatló (4)

— **(Biciklis honvédtisztek.)** A közös hadsereg példájára most a honvédségnél is próbákat tesznek a biciklivel. Erre enged következtetni a 19. honvéd gyalogezred parancsnokságának átirata Pécs város polgármesteréhez, mely szerint a tartalékos honvédtisztek, kiknek saját biciklijük van, az előirt fegyvergyakorlati időt biciklin szolgálhatják le és

ily módon a bicikli koptatásáért 20 frt díjban részesülnek.

— **(Adakozás.)** A havi havi kőkeresztre újabban adakoztak: Cserta Antal vendéglős 2 frt, Herker Jakab 2 frt 50 kr. H. A. B. 2 frt.

— **(Gazdasági állapot.)** Szegzárdról írja tudósítónk a következőket: Most már határozott véleményre lehet mondani a beállott kedvező időjárás folytán vetéseinkről. — A napokig tartott esős és szigorú tél által megviselt vetéseket is helyre hozta, a mit különösen elősegítettek az eső után beállott szép verőfényes napok. — Az összes gabonavetések általában szép reménnyel kecsegtetnek. A talajviz a Duna és Sárvíz mentén nagy területeket borított el s ezeket a földeket egyelőre nem lehetett használni. A kapás növényeket kedvező időben vetették el, a burgonya sok helyen már szépen zöldel, a tengeri azonban még csak esután kel ki. Ugy Szegzárdon, mint a többi tolnavármegyei szőlőtermelő községekben is nagyban folyik a kipusztult szőlők újra alakítása. A ki csak tohetti, amerikai szőlőfajokat ültet, s ezeket ojtatja be; de sok szegény gazda ismét európai vesszővel telepíti be kipusztult szőlőjét, a mi kárba vészett munka, mert biztosra lehet venni, hogy a filloxera által ellepelt talajban ismét kipusztul az új szőlő.

— **(Allgemeine Waag.)** Egyre-másra röptülnek el Magyarországról a kétfejű sasok, nyakrafőre tűnnek el mindenünnen az ékes és hangzatos német felírások a nyilvános helyekről, de mi pécsiek tekintetben is a maradiakhoz, a régi vaskalapos konzervatívokhoz tartozunk, vagy legalább is — miniszterelnökiesen fejezve ki magunkat, — a konzervativizmus létezésének a létezését lehetne ránk fogni. A piacon, közvetlen a vén városház épülete előtt roskadosik heti vásárok alkalmával egy özőn viz előtti időkből készült mérő szeresám, melyen hogy mindenki tisztában legyen a rozoga vaszak céljával, a következő ékes felírás díszel: „Allgemeine Waag, auf welchem stb.” Csak még éppen egy rezes csákós fehér szíjjas cseh szandár hiányzik mellőle a hü képet láthatnók annak a szép korszaknak, melyben a lapos sarku német cipellő kerregett nagy büszkén Magyarországon. Ez a német felirat pedig annál jobban okvetlenkedik azon a szegény mérlegen, mert tudvelevőleg ez a vén jószág „hivatalos,” a hivatalos nyelv pedig Magyarországon ez időszerint talán mégis csak a magyar nyelv. Vagy vetesse le tehát a tanács ezt a sváb czikornyát arról a bizonyos mérő szeresámról, vagy pedig küldje el a bécsi Hofmuseumba; ott legalább senki se botránkozik meg rajta.

— **(Tolvaj szolgál.)** Váczi Ferenc házi szolgálta ugyancsak szűkiben lehetett az aprópénznek, hogy még arra a négy piculára is rászorult, ami a Pallér Elemér szentlőrinczi segédtanító erszényében vonult meg csöndesen. Váczi két és fél havi fegyházra ítélték.

— **(A himpókos diurnista.)** A kontinens legjobb értesült lapjából, a híreket valódi amerikai villamsebeséggel világnak kürtőlő Arizona Kikkerből vesszük a következő szenzációs újdonságot. Mr. Julián Steárd erőnyekben tultongó himnemű lény és ősi diurnista, Klevelandban ki még az Egyesült Államok egyesülése előtti időben kormogotte már a dicső lordok házából leérkező billeg kópiáit s ennek következtében ma már annyira elkoptak körmei, hogy a könyökével kénytelen másolni, most belebolondult egy ifju hölgy nemű észlánybe, ki a Kleve landtól félórányira fekvő egyik farmon virágozik a szép természet legnagyobb gyönyörűségére. Mr. Steárd naponként meglepte a farmig vezető poros országutat, csak hogy minél többször szemtől-szembe láthassa és tisztelhesse a farm szép liljomát, de aztán utoljára a sok gyaloglástól valóságos meghimpókosodtak a lábai. E fölötti keserűségében egy pneumatikus safftyt vásárolt, természetesen havi részlettagadásra, de a fényes vasparipa kerekai is himpókat kaptak az örökös használat miatt. Most mint halljuk Mr. Steárd a magyarországi pécsi omnibuszok egyikét, mint legjobb és leggyorsabb közlekedési eszközt fogja igénybe venni szive hölgyének meglátogatására. — Mi ezt a szenzációs hírt természetesen fentartással közöljük a minden felelőséget a Kikkerre hárítunk.

— **(A III. országos gazdakongresszus)** szervező bizottsága gondoskodott arról, hogy a vidékről nagy számban felránduló tagok a székesfőváros színházait és egyéb szórakozási helyeit könnyen meglátogathassák. A színházak és egyéb mulatóhelyek igazgatóságaival olyan megállapodásokra jutott, hogy azok nagyobb számú jegyet bocsátanak a szervező bizottság rendelkezésére, úgy hogy azokat a kongresszusi tagok a kongresszus irodájába beszerezhetik.

— **(Majális.)** A szent-lőrinci iparos-ifjúság f. hó 19-én (vasárnap) a község erdejében táncos és tűzijátékkal egybekötött majális rendez. Belépti díj személyenkint 50 kr., családjegy 1 frt. Kezdeté d. u. 2 órakor.

— **(Vörös kakas.)** Paulovits Ádám és hű élete párja, bodolyai lakosok, istenfőlő nasarénusok míg a gyülekezetben jártak, honn hagyott gyermekeik gyújtóadit játszottak, a minek as lett a vége, hogy nemcsak a Paulovits pár háza, de a két esom-szódjás is porig leégett. Különös a dologban, hogy amint a nasarénusok szent gyülekezetbe megtudta a veszedelmet, azonnal valamennyien a helyszínén termettek, de csak hitsorosoknak segítettek, — perese későn. Bistositva egyik sem volt.

— **(Ezeredik órásg.)** Nem épen utolod a mai jubileumos világban, midőn már az ötödik évfordulót is megoszták ünnepegni, az a jubileum, amit a Zsolnay-gyári telep tiszteletképe a holnapi nap folyamán tart meg. Ekkor lesz ugyanis megtartva az ezeredik órásg, a minek némi ünnepes színesetet akarván adni, a gyári tiszteletképe meghívta a pécsi társaságot parancsnokságát egy kis barátságos poharasára. Ez alkalommal a jubiláló egyesület régi működő tagjai különféle emléktárgyakat és pénzbeli jutalmakat kapnak.

Művészet, irodalom.

Verne Gyula összes munkáinak egy-egy jogositott képes magyar kiadásából a 8—10. füzetet küldte be a Franklin-Társulat. A három füzet a „Rejtelmes sziget” végét köli Szász Károly és az „Utazást a holdba” Gaál Mózes új fordításában s rendkívül gazdagon van illusztrálva. Az eredeti dia-kiadások 102 művészi fametszete magyarásza beantuk a regényes és megkapó események sorát. Ez új olcsó kiadás egy-egy füzetének ára 20 kr. bármely hazai könyvkereskedésben. Előfizethető a vállalatra 1 frtjával 5 füzetre akár a Franklin-Társulatnál, akár a könyvtárosoknál.

TÁVIRATOK.

— **Bánffy b. nem kap ordót.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A „Neue Freie Presse” mai esti lapja szerint Bánffy b. nem fog sem magasabb, sem kisebb kaliberű rendjelet kapni.

— **Lenni vagy nem lenni.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Ma délután ülték össze a magyar kormány tagjai minisztertanácsra a miniszterelnöki palotában. Ennek határozatával utazik föl még ma este Bánffy b. Bécsbe, a hol a holnapi nap eldől a válság sorsa.

— **A királyi család jövedelmi adója.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A bécsi Reichsrathban egyik képviselő indítványozta, hogy a király és a királyi család tagjai kereseti adót fizessenek. Plener miniszter ellenző beszéde után a javaslatot elvetették.

— **A bécsi „Vaterland” dühöngése.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A „Vaterland” mai esti lapja megtámadja a szabad-elyü pártot, a mely állítólag a kiegyezés alapján áll, de ha bajban van, mindig a Kossuth-párttal ijeszti. A magyar lapok véleményét szemtelenségnek mondja. Bánffynak nem is volna szabad a király színe elé lépni.

— **A szerb kormány marad.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Natália megkérte fiát, Sándor szerb királyt, hogy a kormányváltás ne most menjen végbe, nehogy ezt a belpolitikába való beavatkozásnak magyarazzák.

— **Lesznek khinai állampapírok.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Khina 180 millió font sterlinget vesz föl egy angol bankárcsoporttól, a melyből kifizeti Japánnak a hadisarcot, kerek 110 milliót fontokban.

Gabona-árak.

Hivatalosan feljegyzették Pécs szab. kir. város 1895. évi

május 11. napján tartott hetivásárán.

Az árak métermézänként számíttatnak.

Buxa 6.50—6.70; kátszeres 6.20—6.30; rozs 6.10—6.20
árpa 6.50—7; zab 6.60—6.70; búkköny — — — kukorica
7—7.20; szén 3.—3.50; szalma 1.50. —

Árnyalat: közép mintegy 24 gabona-kocsi volt a piacon.

Laptulajdonos
SZAUTTER GUSZTÁV

Felölő szerkesztő
PLEININGER FERENC.

TAIZS JÓZSEF
k. adó.

